

DE Deernis en de deerniswekkende

EEN ANDER EVANGELIE ?

AURELIUS AUGUSTINUS 1600 JAAR GELEDEN

Let op hoe de zachtmoedigheid des Heeren door zijn vijanden beproefd is: *De schriftgeleerden en Farizeeën brachten tot Hem een vrouw, in overspel gegrepen, en zij plaatsten haar in het midden en zeiden tot Hem: Meester deze vrouw is in overspel gegrepen. En Mozes heeft ons in de wet geboden dezulken te stenigen: Gij dan wat zegt Gij? Dit zeiden zij, Hem verzoekende om Hem te kunnen beschuldigen (Joh.8 : 3-6)* Waarvan beschuldigen? Zij hadden Hem toch niet betrap op een misdaad. Zij hadden bemerkt dat Hij zeer goedertieren, zeer zachtmoedig was. Als Leraar bracht Hij de waarheid, als Verlosser de zachtmoedigheid, als Aanklager de rechtvaardigheid. Zij zeiden dus bij zichzelf: Men houdt Hem voor waarachtig; men ziet, dat Hij zachtmoedig is; aan de rechtvaardigheid moeten we dus zijn aanklacht ontlennen. Laat ons Hem dus een vrouw tonen in overspel gegrepen, laat ons zeggen, wat omtrent haar de wet voorschrijft; Zegt Hij dat ze gestenigd moet worden, dan heeft hij geen zachtmoedigheid, oordeelt Hij dat ze vrijgelaten moet worden, dan houdt Hij de rechtvaardigheid niet. Maar om zijn zachtmoedigheid niet te verliezen, die Hem bij het volk geliefd heeft gemaakt, zal Hij ongetwijfeld zeggen dat ze vrijgelaten moet worden. Daaraan ontlennen wij dan oorzaak om Hem te beschuldigen als schender der wet, Gij antwoordt tegen Mozes, ja tegen Hem, die door Mozes de wet gegeven heeft; Gij zijt des doods schuldig, met haar moet ook Gij gestenigd worden. Door deze woorden en gedachten zou de haat hebben kunnen ontvlammen, de beschuldiging branden, de veroordeling geëist worden. Maar tegen Wie ging dit? De verdorvenheid tegen de rechtschapenheid, de leugen tegen de waarheid, het bedorven hart tegen het rechte hart, de dwaasheid tegen de wijsheid. Zie de Heere zal in Zijn antwoord niet alleen de rechtvaardigheid bewaren , maar ook niet afwijken van de zachtmoedigheid. Wat antwoord dan de Heere Jezus? Wat antwoord dan de Barmhartigheid? Wat antwoordde de Waarheid? Wat antwoordde de Wijsheid? Wat antwoordde de Rechtvaardigheid zelve, tegen wie een lasterlijke aanklacht werd voorbereid? Hij zeide niet: zij moet niet gestenigd worden, opdat hij niet tegen de wet zou schijnen te spreken. Maar ondenkbaar zou het zijn, dat Hij zeide: zij moet gestenigd worden; want Hij is gekomen niet om te verliezen wat Hij gevonden had, maar om te zoeken wat verloren was

(Luk. 19:10). Wat antwoordde hij dan? hoe vol is zijn antwoord van rechtvaardigheid, zachtmoedig en waarheid: *„Die van u lieden zonder zonde is”* zeide Hij, *„werpe eerst de steen op haar”* (Joh. 8:7). Welk een antwoord der Wijsheid! Hoe zond hij hen heen in hun binnenste. Buiten klaagden zij aan, inwendig onderzochten zij zichzelf niet; de overspelige vrouw zagen zij, zichzelf doorzagen zij niet. De schenders der wet begeerden, dat de wet vervuld werd, en dat door boosaardig aan te klagen, niet door naar waarheid als het ware het overspel door kuisheid te veroordelen. *„die van ulieden zonder zonde is, werpe eerst de steen op haar.”* dit is het woord der Rechtvaardigheid: laat de zondaars gestraft worden, maar niet door de schenders der wet. Dit is ongetwijfeld het woord der Rechtvaardigheid. En door die Rechtvaardigheid getroffen als door een speer, zwaar als een balk, bezagen zij zichzelf en zich schuldig bevindend, *„gingen zij weg de een na de ander”* (Joh. 8:9). Twee bleven er achter: de deerniswekkende en de Deernis. Maar toen de Heere hen dan met dat wapen der rechtvaardigheid doorboord had, heeft Hij zich niet eens verwaardigd op hen bij hun neervallen te letten, maar de blik van hen afwendend, *„schreef Hij wederom in de aarde.”* Maar toen allen weggingen en alleen die vrouw achtergebleven was, hief Hij zijn ogen op tot de vrouw. Wij hebben de stem der rechtvaardigheid gehoord, laat ons ook die der zachtmoedigheid horen. Want meer, geloof ik, was die vrouw verschrikt, toen ze van de Heere de woorden gehoord had: *„die van ulieden zonder zonde is, werpe eerst de steen op haar.”* zij dus, lettend op zichzelf en door hun heengaan belijdenis afleggend omtrent zichzelf, hadden de vrouw met haar grote zonde achtergelaten bij Hem, die zonder zonde was. En omdat zij gehoord had: *„die zonder zonde is, werpe eerst de steen op haar,”* verwachtte zij door Hem gestraft te zullen worden, in Wie geen zonde gevonden kon worden. Maar Hij, die haar tegenstanders verdreven had door de tong der rechtvaardigheid, hief tot haar op de ogen der zachtmoedigheid en vroeg haar: *„heeft niemand u veroordeeld?”* Zij antwoordde: *„niemand, Heere.”* toen zeide Hij: *„zo veroordeel Ik u ook niet,”* Ik, door Wie gij wellicht vreestet veroordeeld te worden, omdat ge in Mij geen zonde gevonden hebt. *„ook Ik veroordeel u niet.”* Hoe nu, Heere? Zijt Gij dan de zonden gunstig gezind? Neen, zeker niet. Let op, wat er volgt: *„ga heen, en zondig niet meer.”* Dus de Heere heeft veroordeeld, maar de zonde, de vrouw heeft Hij vrijgesproken. Want als hij de zonde gunstig gezind was geweest, zou Hij gezegd hebben: Ga heen leef, zoals ge wilt; wees zeker van mijn verlossing; hoeveel ge ook zult zondigen, Ik zal u van alle straf, zelfs die der hel en van de folteraars der hel verlossen. Maar dat heeft Hij niet gezegd; want Hij is rechtvaardig en barmhartig

